

paa den anden Maade. Jeg har den Overbevisning, at, naar det sjællandske Jernbaneselskab, især paa en saa fortrinlig Route, ikke kan bygge uden Statsgaranti og ikke vil paatage sig det paa anden Maade, eller ikke vil gaae ind paa de Betingelser, som man i saa Fald stiller det, der da utvivlsomt vil fremkomme Andre, der ville paatage sig det. Hvad er Garantien i nærværende og i alle saadanne Tilfælde? Den ærede Ordfører bemærkede før, at den ikke var nogen Præmie, som man stillede for at faae Selskabet til at anlægge Banen, og at det kun var en vis Selvstændighed i Maaden at gaae frem paa, som man vilde fremme. Men jeg skjønner ikke, hvorledes der i dette Tilfælde kan blive Tale om Selvstændighed, thi det kan dog ikke kaldes Selvstændighed, naar man saa at sige virker ved Hjælp af Statens Capital og ikke paa anden Maade kan sætte sin Virksomhed i Gang. Jeg anseer netop Garantien for en overordentligt stor Præmie, som man sætter paa at faae vedkommende Jernbaneanlæg tilveiebragt, og Garantien anseer jeg derfor for Hovedsagen i hele Lovforslaget. Det er egentligt Garantien, der efter samme skal bygge Jernbanen til Bordingborg; det sjællandske Jernbaneselskab overtager sig derefter kun en vis Forretning, som Staten sikker det paa en saadan Maade, at det har Udfigt til Fordeel og ikke har Risiko for noget som helst Tab. Men paa den Maade kan man sandelig nemt faae Forretninger frem, og det i et altfor stort Omfang, til at Staten kunde ønske det; thi Spørgsmaalet, om en By eller en Egn har Ret til at fremkomme med Forlangende derom, kan da ogsaa just komme til at gjøre Rigsdagen og Regeringen megen Uleilighed. Naar man er saa rundhaandet med at give Garantier til de allerbedste og frugtbareste Egne, hvor man skulde skjønne, at der fra Statens Side ikke var nogen Nødvendighed derfor, saa kunne de secundaire Egne med langt større Ret fremkomme med Begjæringer derom, fordi de virkelig behøve Statens Hjælp; det er ogsaa kun saadanne Egne, som jeg finder, at Staten overhovedet i alle deslige Tilfælde, og navnlig hvor der er Spørgsmaal om Jernbaneanlæg, bør understøtte med sin Garanti. Nu siger man vel, at Garantien, navnlig naar Jernbanean-

lægget skal tilveiebringes paa en saa fortrinlig Route, ikke vil have Meget, ja, egentligt vil have slet Intet at betyde; men det kan Ingen sikkre sig, især naar det sjællandske Jernbaneselskab maaskee ogsaa i flere andre Tilfælde vil anlægge Baner i Sjælland, hvorved det vistnok stiller sig for. Die at gavne sig selv og uden Tvivl vistnok ogsaa kommer til at gavne Staten og det Almene, men hvorved den ogsaa kommer til at concurrere med sig selv. Det vil være umuligt at sige, hvilken Indflydelse det s. Ex. vil faae paa Korsørbanen, for hvilken Staten jo ogsaa er Garant, naar en ny Hovedroute til Udlandet — og det vil uden Tvivl Banen over Bordingborg blive — etableres, og naar der ogsaa kommer en Forbindelse fra Roskilde over Kallundborg til Hjøllund, som saa vil tage hele den jydskke Trafik og en stor Deel af den hvenske til sig. Jeg finder ogsaa, at det heller ikke fra et andet Standpunkt er rigtigt, at Staten saa let offererer sin Garanti, navnlig i saadanne Tilfælde, hvor det er frugtbare og velhavende Egne, som man vil støtte paa den Maade, thi det er jo netop fra sliche velhavende og frugtbare Egne, at man skulde vente, at den sande og virkelige Selvstændighed skulde bidrage til at fremkalde nye Communicationsmidler uden at søge nogen Tilfirkning af Statens Bistand eller eventuelt Tilskud. Ved at række Staten Haand til saadanne Egne, gjør man dem for indolente til i noget Tilfælde selv at virke for en Forbedring af deres egne Communicationsmidler, uagtet de selv ere istand til at tilveiebringe den. Det var saare rigtigt, naar det af den høitærede Indenrigsminister blev yttret, at der, hvis det tidtomtalte store Project med en Jernbane over Nerne kunde komme istand, da langt snarere, skjøndt det ikke i sin Tid blev forlangt, var Anledning til at spørge, om ikke Staten netop paa Grund af de overordentligt store almene Statsinteresser, der vare forbundne med det nævnte Foretagende, der udfordrede saa colossale Pengestærker, skulde understøtte det ved sin Garanti. Naar man derimod nu vil give sin Garanti i nærværende Tilfælde og senere uden Tvivl ogsaa i flere andre Tilfælde, hvor der fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side vil blive forlangt nye Grene af Jernbaner anlagte, vil man